

ността, поставенъ нагоре вмѣсто хоризонтално, както обикновено се пише, и натоваренъ, бремененъ съ нѣщо. Това показва, че въ тазн буква безконечността се ограничава отъ нѣщо и става бременна.

Както буквитѣ изразяватъ известенъ родъ енергии, така и всѣки удѣ въ човѣшкия организмъ е свързанъ съ известенъ родъ сили, съ известенъ родъ енергии. Запримѣръ, носътъ на човѣка е изразъ на неговата интелигентность, на неговия интелектъ. Следователно, колкото по-силенъ е интелектътъ на човѣка, толкова по-дълъгъ е неговиятъ носъ. Ако отъ срѣдата на челото спуснете перпендикуляръ къмъ носа, този перпендикуляръ опредѣля голѣмината на жглитѣ, които се образуватъ отъ линиитѣ на носа. Линиитѣ на носа представятъ дветѣ рамена на жгъла, а широчината на носа представя голѣмината на жгъла. Колкото повече странитѣ на тия жгли се отдалечаватъ отъ перпендикуляра, толкова повече интелигентността на човѣка отслабва. Колкото по-малкъ става жгълътъ, толкова повече интелигентността се увеличава. Изобщо, интелектуалната сила на човѣка се проектира чрезъ носа. Колкото жгълътъ е по-малкъ, толкова интелектътъ на човѣка е по-силенъ, толкова умътъ му е по-проницателенъ. Колкото по-голѣмъ става този жгълъ, интелектътъ се намалява, а природниятъ, обективниятъ умъ се усилюва. Колкото чувствата сж по-силни въ човѣка, толкова по-широкъ е носътъ долу.